അധ്യായം 5

അവകാശങ്ങൾ (Rights)

അവലോകനം

U4Q5N9

നിത്യജീവിതത്തിൽ പലപ്പോഴും നമ്മൾ, നമ്മുടെ അവകാശങ്ങളെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കാറുണ്ട്. ഒരു ജനാധിപത്യരാജ്യത്തെ അംഗങ്ങളെന്ന നിലക്ക് വോട്ടു ചെയ്യുന്നതിനുള്ള അവകാശം, രാഷ്ട്രീയപാർട്ടികൾ രൂപീകരിക്കുന്നതിനുള്ള അവകാശം, മുതലായവയെക്കുറിച്ചൊക്കെ നമ്മൾ സംസാരിച്ചേക്കാം. പൊതുവായി സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള രാഷ്ട്രീയാവകാശങ്ങൾക്കും പൗരാവകാശങ്ങൾക്കും പുറമെ അറിയുവാനുള്ള അവകാശം (Right to Information), ശുദ്ധജലത്തിനുള്ള അവകാശം എന്നിവയൊക്കെ പുതിയതായി അവകാശങ്ങളുടെ പട്ടികയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തണമെന്ന് ജനങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നു. അവകാശങ്ങൾക്കു വേണ്ടി നമ്മൾ വാദമുന്നയിക്കുന്നത് പൊതുരാഷ്ട്രീയജീവിതവുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തി മാത്രമല്ല, നമ്മുടെ സാമൂഹികവും, വ്യക്തിപരവുമായ ജീവിതവുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തിക്കൂടിയാണ്. അതിലുപരി അവകാശങ്ങൾ പ്രായപൂർത്തിയായ മനുഷ്യന് മാത്രം അവകാശപ്പെടാവുന്നവയല്ല, മറിച്ച് കുട്ടികൾക്കും പിറക്കാനിരിക്കുന്നവർക്കും എന്തിനേറെ മൃഗങ്ങൾക്കുപോലും അവകാശങ്ങളുണ്ട്. അവകാശം എന്ന ആശയത്തെ വിവിധ ജനവിഭാഗങ്ങൾ വ്യത്യസ്തരീതികളിലാണ് മനസിലാക്കുന്നത്. ഈ പാഠഭാഗത്തിലൂടെ നമ്മൾ താഴെപ്പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ പരിശോധിക്കും

- അവകാശങ്ങളെക്കുറിച്ച് നാം സംസാരിക്കുമ്പോൾ അതുകൊണ്ട് അർഥമാക്കുന്നത് എന്താണ്?
- അവകാശങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനം എന്താണ്?
- അവകാശങ്ങൾ എന്ത് ലക്ഷ്യമാണ് നിറവേറ്റുന്നത്? എന്തുകൊണ്ട് അവ ഇത്രമാത്രം പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നു.?

5.1 എന്താണ് അവകാശങ്ങൾ ? (What Are Rights?)

ഒരു അവകാശം എന്നത് നീതീകരിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു അവകാശവാദമോ അല്ലെങ്കിൽ ഒരു അവശ്യമായ അർഹതപ്പെടുത്തലോ ആണ്. ഒരു വ്യക്തി ഒരു മനുഷ്യൻ ഒരു പൗരൻ എന്നീ വ്യത്യസ്തനിലകളിൽ ഒരാൾ എന്ത് അർഹിക്കുന്നു എന്നതാണ് ഇത് കൊണ്ട് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. സമൂഹം നിയമപരമായി അംഗീകരിക്കുന്നതും നമുക്ക് അർഹതപ്പെട്ടതുമായ ന്യായാനുസൃതമായ അവകാശവാദങ്ങളാണ് (ആവശ്യങ്ങളാണ്) അവകാശങ്ങൾ. ഒരാൾ അയാൾക്ക് ആവശ്യമായതെന്നും, അഭിലഷണീയമായതെന്നും കരുതുന്നതെന്തും അയാളുടെ അവകാശമാണെന്ന് ഇതിനർത്ഥമില്ല. സ്കൂൾ യൂണിഫോമിനുപകരം ഒരാൾക്ക് ഇഷ്ടമുള്ള വസ്ത്രം ധരിച്ച് സ്കൂളിൽ വരുന്നതിനോ രാത്രി വൈകി വീട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തുന്നതിനോ അയാൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽക്കൂടി, അയാൾക്കതിനു അവകാശമുണ്ടെന്ന് പറയാനാവില്ല. എന്താണ് എനിക്ക് വേണ്ടതെന്നും എന്റെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ ഞാൻ അർഹിക്കുന്നതെന്താണെന്നുള്ളതും, എന്റെ അവകാശങ്ങളായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവയും തമ്മിൽ വ്യത്യാസങ്ങളുണ്ട്.

സമൂഹത്തിലെ ഒരു വ്യക്തിക്ക് മറ്റുള്ളവരോടൊപ്പം മാന്യമായും അന്തസായുമുള്ള ജീവിതം സാധ്യമാക്കിത്തീർക്കുന്ന അടിസ്ഥാനപരമായ സാഹചര്യങ്ങളെയാണ് അവകാശങ്ങൾ എന്നതുകൊണ്ടർത്ഥമാക്കുന്നത്. അവകാശങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നതിന്റെ ഒരടിസ്ഥാനം അവ ആത്മാഭിമാനത്തിന്റെയും, അന്തസിന്റെയും ഉറവിടമായ ചില സാഹചര്യങ്ങളെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നു എന്നതാണ്. ഉദാഹരണത്തിന് അന്തസുറ്റ ഒരു ജീവിതം നയിക്കുന്നതിന് അനിവാര്യമായി കണക്കാക്കുന്ന ഒന്നാണ് ഉപജീവനമാർഗത്തിനുള്ള അവകാശം (Right to livelyhood). വേതനമുള്ള ജോലി ഒരു വ്യക്തിയുടെ സാമ്പത്തികസ്വാതന്ത്ര്യം ഉറപ്പുവരുത്തുകയും അതുവഴി അയാളുടെ/അവളുടെ മാന്യമായ ജീവിതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമായി മാറുകയും ചെയ്യുന്നു. നമ്മുടെ അടിസ്ഥാനാവശ്യങ്ങൾ വ്യക്തിപരമായി നിറവേറ്റപ്പെടുമ്പോൾ, നമ്മുടെ താൽപര്യത്തിനും കഴിവിനുമനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭ്യമാകും. മറ്റൊരർത്ഥത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, ഇത് സ്വതന്ത്രമായ ആവിഷ്കാരസ്വാതന്ത്ര്യം പ്രദാനം ചെയ്യും. ഈ അവകാശം എഴുത്തിലും നൃത്തത്തിലും, സംഗീതത്തിലും മറ്റേതൊരു സൃഷ്ടിപരമായ പ്രവൃത്തിയിലും തനതും ക്രിയാത്മകവുമാകുന്നതിന് നമുക്ക് അവസരം നൽകുന്നു. ഒരു ജനാധിപത്യ ഗവൺമെന്റിൽ ആവിഷ്കാര സ്വാതന്ത്ര്യം പ്രധാനമാകുന്നത്, അത് വ്യക്തികൾക്ക് അവരുടെ വിശ്വാസവും അഭിപ്രായവും സ്വതന്ത്രമായി പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള അവസരം നൽകുന്നു എന്നതിനാലാണ്. ജീവനോപാധിയ്ക്കുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം അല്ലെങ്കിൽ ആവിഷ്കാരസ്വാതന്ത്ര്യം മുതലായ അവകാശങ്ങൾ, സമൂഹത്തിൽ ജീവിക്കുന്ന ഏതൊരു മനുഷ്യനും അനിവാര്യമായതുകൊണ്ടാണ് അവ സാർവലൗകികമാവുന്നത്.

അവകാശങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നതിന്റെ മറ്റൊരു തലം അവ നമ്മുടെ ക്ഷേമത്തിന് അനിവാര്യമാണ് എന്നതാണ്. അവ വ്യക്തികളുടെ സിദ്ധികൾ, കഴിവുകൾ, നൈപു

ണി എന്നിവയുടെ വികാസത്തിന് സഹായകരമാകുന്നു. ഉദാഹരണത്തിന് വിദ്യാഭ്യാസാവകാശം പോലുള്ള ഒരവകാശം നമ്മുടെ യുക്തിബോധം, ഉപകാരപ്രദമായ നൈപുണികൾ എന്നിവയുടെ വികാസത്തിനും അതുവഴി ജീവിതത്തിൽ ശരിയായ തീരുമാനങ്ങൾ എടുക്കുവാനും നമ്മളെ പ്രാപ്തരാക്കുന്നു. ഈ അർഥത്തിലാണ് വിദ്യാഭ്യാസത്തെ സാർവത്രികാവകാശമായി അംഗീകരിക്കുന്നത്. എന്നിരുന്നാലും ഒരു പ്രവൃത്തി നമ്മുടെ ആരോഗ്യത്തിനും ക്ഷേമത്തിനും ഹാനികരമാണെങ്കിൽ അതിനെ ഒരവകാശമായി കരുതാനാവില്ല. ഉദാഹരണത്തിന് ആരോഗ്യത്തിന് ഹാനികരമെന്ന് വൈദ്യശാസ്ത്രഗവേഷണത്തിലൂടെ തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള നിരോധിക്കപ്പെട്ട മരുന്നുകളുടെയും പുകയിലയുടെയും ഉപയോഗം മനുഷ്യർക്കിടയിലെ ബന്ധത്തെ പ്രതികൂലമായി ബാധിക്കുമെന്നതിനാൽ അവ ശ്വസിക്കുന്നതോ കുത്തിവെക്കുന്നതോ ഉപയോഗിക്കുന്നതോ ഒരവകാശമായി കരുതാനാവില്ല. പുകവലി ഹാനികരമാകുന്നത്, പുകവലിക്കുന്ന വ്യക്തിക്കു മാത്രമല്ല അയാൾക്ക് ചുറ്റുമുള്ളവർക്കു കൂടിയാണ്. മയക്കുമരുന്നുകൾ അതുപയോഗിക്കുന്നവരുടെ ആരോഗ്യത്തിനു മാത്രമല്ല ഹാനികരമാവുന്നത്. അവയുടെ ഉപയോഗം മൂലം വ്യക്തികളുടെ പെരുമാറ്റരീതികളിലുണ്ടാകുന്ന മാറ്റം മറ്റുള്ളവർക്ക് അപകടകരമാവുകയും അയാൾ സമൂഹത്തിനുതന്നെ ഒരു ഭീഷണിയായി മാറുകയും ചെയ്യുന്നു. അവകാശങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള നമ്മുടെ പൊതുവായ നിർവചനങ്ങളിൽ ഒരിടത്തും പുകവലിയോ നിരോധിക്കപ്പെട്ട മരുന്നുകളുടെ ഉപയോഗമോ ഒരു അവകാശമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നില്ല.

നമുക്കിത് ചെയ്യാം.

സമീപകാല വർത്തമാനപ്പത്രങ്ങൾ പരിശോധിച്ച് പുതിയ തരം അവകാശങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി ആവശ്യങ്ങൾ ഉന്നയിച്ച ജനകീയ മുന്നേറ്റങ്ങളുടെ ഒരു പട്ടിക തയാറാക്കുക.

5.2 എവിടെ നിന്നാണ് അവകാശങ്ങൾ വന്നത്? (WHERE DO RIGHTS COME FROM?)

അവകാശങ്ങൾ പ്രകൃതിദത്തമോ ദൈവദത്തമോ ആണെന്നാണ് പതിനേഴും പതിനെട്ടും നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ രാഷ്ട്രീയചിന്തകർ വാദിച്ചിരുന്നത്. മനുഷ്യരുടെ അവകാശങ്ങൾ ഉത്ഭവിച്ചത് പ്രകൃതിദത്ത നിയമങ്ങളിൽ (Natural Law) നിന്നാണ്. ഭരണാധികാരിയോ സമൂഹമോ കനിഞ്ഞു നൽകിയതല്ല ഈ അവകാശങ്ങളെന്നും, മറിച്ച് അവ നമുക്ക് ജന്മസിദ്ധമായി ലഭിക്കുന്നതാണെന്നുമാണ് ഇതുകൊണ്ടർഥമാക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ അന്യവൽക്കരിക്കാൻ കഴിയാത്ത ഈ അവകാശങ്ങളെ ആർക്കും തന്നെ നമ്മളിൽ നിന്നും അപഹരിക്കാൻ കഴിയില്ല. മനുഷ്യന്റെ മൂന്ന് പ്രകൃതിദത്ത അവകാശങ്ങളെ അവർ തിരിച്ചറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ജീവിക്കുവാനുള്ള അവകാശം, സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുള്ള അവകാശം, സ്വത്തവകാശം എന്നിവയാണവ. മറ്റെല്ലാ അവകാശങ്ങളും ഈ മൂന്ന് അടിസ്ഥാന അവകാശങ്ങളിൽ നിന്നും ഉരുത്തിരിഞ്ഞു വന്നതാണ്. അവകാശങ്ങൾ ജന്മസിദ്ധമാണ് എന്ന സിദ്ധാന്തം വളരെ ശക്തമായ ഒരാശയമാണ്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ജന്മസിദ്ധമായതുകൊണ്ടുതന്നെ രാഷ്ട്രത്തിനോ മറ്റേതെങ്കിലും സംഘടനകൾക്കോ ഈ അവകാശങ്ങൾ ഒരു വ്യക്തിക്ക് നിഷേധിക്കുവാനോ അയാളിൽ നിന്ന് എടുത്തുമാറ്റുവാനോ സാധിക്കില്ല.

രാഷ്ട്രത്തിന്റെയും ഗവൺമെന്റിന്റെയും സ്വേച്ഛാധിപത്യപരമായ അധികാരദുർവിനിയോഗത്തെ എതിർക്കുന്നതിനും വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യം സംരക്ഷിക്കുന്നതിനും പ്രകൃതിദത്താവകാശങ്ങൾ എന്ന ആശയത്തെ ഫലപ്രദമായി ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്.

പ്രകൃതിദത്താവകാശങ്ങൾ എന്ന പദത്തിന് പകരമായി സമീപകാലത്ത് കൂടുതലായി ഉപയോഗിക്കുന്നത് മനുഷ്യാവകാശം എന്ന പദമാണ്. ഒരു പ്രകൃതി നിയമം നിലനിൽക്കുന്നുവെന്നും പ്രകൃതിയോ ദൈവമോ പ്രദാനം ചെയ്ത ഒരു കൂട്ടം നിബന്ധനകൾ ഉണ്ടെന്നുമുള്ള വാദം ആധുനികകാലത്ത് അത്ര സ്വീകാര്യമല്ലാത്തതുകൊണ്ടാണ് പ്രകൃതിദത്തമായ അവകാശങ്ങൾ എന്നതിന്റെ സ്ഥാനത്ത് മനുഷ്യാവകാശം എന്ന പദം ഉപയോഗിക്കുന്നത്. മാന്യമായ ഒരു ജീവിതത്തിന് ആവശ്യമായ ചില ഉറപ്പുകൾ എന്ന നിലയ്ക്കാണ് മനുഷ്യൻ അവകാശങ്ങളെ കാണുന്നത്.

മനുഷ്യൻ എന്ന നിലയ്ക്ക്, ഏതൊരു വ്യക്തിക്കും ചില കാര്യങ്ങൾക്ക് അർഹതയുണ്ട് എന്ന സങ്കൽപമാണ് മനുഷ്യാവകാശം എന്ന ആശയത്തിന് പിന്നിൽ. ഒരു മനുഷ്യൻ എന്ന നിലയിൽ എല്ലാ വ്യക്തികളും തുല്യ പ്രാധാന്യമുള്ളവരും അതുല്യരുമാണ്. എല്ലാവരും തുല്യരാണെന്നും ഒരാളും മറ്റുള്ളവരെ സേവിക്കാൻ ജനിച്ചവരല്ലന്നുമാണ് ഇതുകൊണ്ടർഥമാക്കുന്നത്. ജന്മസിദ്ധമായ ഒരു മൂല്യം നമ്മളിലെല്ലാം അന്തർലീനമായിരിക്കുന്നതിനാൽ, സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും നമ്മുടെ കഴിവുകൾ പൂർണമായും സാക്ഷാത്കരിക്കുന്നതിനുമുള്ള തുല്യമായ അവസരങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കണം. എല്ലാവർക്കും സ്വതന്ത്രവും തുല്യവുമായ ഒരു സ്വത്വമുണ്ടെന്ന സങ്കൽപം, നിലവി

മനുഷ്യരുടെ അന്തസ്സിനെക്കുറിച്ച് കാന്റ്

എല്ലാറ്റിനും ഒരു മൂല്യമോ അന്തസോ ഉണ്ട്. വില കൽപിക്കപ്പെടുന്ന ഒന്നിന് സാമാനമായി മറ്റൊന്ന് വയ്ക്കാവുന്നതാണ്. ഇതിനു വിപരീതമായി. എന്താണോ ഏത് മൂല്യത്തിനും ഉപരിയായിട്ടുള്ളത്, എന്തിനാണോ സമാനതകളില്ലാത്തത് അതാകുന്നു അന്തസ്.

മറ്റുവസ്തുക്കളിൽ നിന്ന് വിഭിന്നമായി അന്തസാണ് മനുഷ്യന് കൈമുതലായിട്ടുള്ളത്. ഇക്കാരണത്താൽ ഒരാൾ മനുഷ്യനായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടുന്നെ മൂല്യമുള്ളതാകുന്നു. പതിനെട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന ജർമൻതത്വചിന്തകനായിരുന്ന ഇമ്മാനുവൽ കാന്റിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈ ലളിതമായ ആശയത്തിന് ആഴമേറിയ അർഥതലമുണ്ട്. ഓരോ വ്യക്തിയ്ക്കും അന്തസ്സുണ്ടെന്നും ആയതിനാൽ ഓരോ വ്യക്തിയേയും മനുഷ്യനെന്ന നിലയിൽ അന്തസ്സോടെ കണക്കാക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നുമാണ് ഇതുകൊണ്ട് അർഥമാക്കുന്നത്. ഒരു വ്യക്തി നിരക്ഷരനോ, ദരിദ്രനോ അധികാരമില്ലാത്തവനോ സത്യസന്ധതയില്ലാത്തവനോ പോലുമാകാം. എന്നിരുന്നാലും അയാൾ ഒരു മനുഷ്യനായതിനാൽ അയാൾക്ക് നിശ്ചിത അന്തസിനുള്ള അവകാശമുണ്ട്.

കാന്റിനെ സംബന്ധിടത്തോളം മനുഷ്യരെ അന്തസോടെ പരിഗണിക്കുക എന്നാൽ അവരെ ധാർമികമായി പരിഗണിക്കുക എന്നതുതന്നെയാണ്. സാമൂഹ്യ ഉച്ചനീചത്വങ്ങൾക്കെതിരെയും, മനുഷ്യാവകാശത്തിനു വേണ്ടിയും പോരാടുന്നവർക്ക് ഈ ആശയം ഉത്തേജകമായി മാറി.

കാന്റിന്റെ കാഴ്ചപ്പാട് പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നത് അവകാശങ്ങളുടെ ധാർമിക സങ്കൽപങ്ങളെയാണ്. രണ്ട് വാദങ്ങളിലാണ് ഈ നിലപാട് നിലകൊള്ളുന്നത്. ഒന്നാമതായി നമ്മളോട് മറ്റുള്ളവർ എങ്ങനെ പെരുമാറണമെന്ന് നാം ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ അതുപോലെ നാം മറ്റുള്ളവരോട് പെരുമാറുക. രണ്ടാമതായി, നമ്മൾ മറ്റൊരു വ്യക്തിയെ നമ്മുടെ താൽപര്യ സംരക്ഷണത്തിനുള്ള മാർഗമായി ഉപയോഗിക്കുന്നില്ല എന്ന് ഉറപ്പ് വരുത്തുക. നാം ഒരു പേനയേയോ, കാറിനേയോ, കുതിരയേയൊ കണക്കാക്കുന്നതുപോലെ ജനങ്ങളെ കണക്കാക്കാതിരിക്കുക. മനുഷ്യരെ നാം ബഹുമാനിക്കേണ്ടത്, അവർ നമുക്ക് എത്രമാത്രം ഉപയോഗപ്രദമാകും എന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാവരുത്. മറിച്ച് അവർ ബഹുമാനിക്കപ്പെടേണ്ടത് എല്ലാത്തിനുമുപരിയായി അവർ മനുഷ്യരാണ് എന്നതിനാലാവണം. അതായത്, നാം ജനങ്ങളെ ബഹുമാനിക്കേണ്ടത് അവരുടെ ഉപയുക്തതയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാവരുത് അവർ മനുഷ്യരാണ് എന്നതിനാലാവണം.

ലുള്ള ജാതി, മത, വർഗ, ലിംഗ അസമത്വങ്ങളെ വെല്ലുവിളിക്കാൻ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. ഈ സങ്കൽപത്തിന്റെ അടിത്തറയിലാണ് ഐക്യരാഷ്ട്രസംഘടനയുടെ മനുഷ്യാവകാശ പ്രഖ്യാപനം കെട്ടിപ്പടുത്തിരിക്കുന്നത്. അന്തസും അത്മാഭിമാനവുമുള്ള ഒരു ജീവിതം നയിക്കുന്നതിന് അത്യന്താപേക്ഷിതം എന്ന് ലോകസമൂഹം കൂട്ടായി കരുതുന്ന അവകാശവാദങ്ങളെ ഈ അന്താരാഷ്ട്ര മനുഷ്യാവകാശ പ്രഖ്യാപനം അംഗീകരിക്കുന്നു.

തുല്യാവകാശങ്ങളും, അവസരങ്ങളും തങ്ങൾക്ക് നിഷേധിക്കുകയും, തങ്ങളെ വേർതിരിച്ച് നിർത്തുകയും ചെയ്യുന്ന നിയമങ്ങളെ വെല്ലുവിളിക്കുന്നതിന് ലോകമെമ്പാടുമുള്ള അടിച്ചമർത്തപ്പെടുന്ന ജനവിഭാഗങ്ങൾ സാർവത്രികമനുഷ്യാവകാശം എന്ന ആശയത്തെ ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഇത്തരത്തിൽ ഒഴിവാക്കപ്പെട്ട ജനവിഭാഗങ്ങളുടെ പോരാട്ടങ്ങൾക്ക് അവകാശങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള വ്യാഖ്യാനങ്ങളെ ചിലപ്പോഴൊക്കെ മാറ്റാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഉദാഹരണമായി, അടിമത്തസമ്പ്രദായം പൂർണമായി നിരോധിക്കപ്പെടുന്നത് ഇത്തരത്തിലുള്ള പോരാട്ടത്തിന്റെ ഫലമായാണ്. പക്ഷേ എല്ലാ പോരാട്ടങ്ങളും പൂർണവിജയമായിരുന്നില്ല. ഇന്നും പാർശ്വവൽക്കരിക്കപ്പെടുന്ന ജനവിഭാഗങ്ങൾ തങ്ങൾ കൂടി ഉൾപ്പെടുന്ന ഒരു തലത്തിലേക്ക് മാനവികതയെ പുനർനിർവചിക്കാനുള്ള പോരാട്ടങ്ങളിലാണ്.

ആധുനികസമൂഹം നേരിടുന്ന ഭീഷണികളുടെയും വെല്ലുവിളികളുടെയും വ്യാപ്തി വർധിച്ചതിനാൽ കാലക്രമേണ മനുഷ്യാവകാശങ്ങളുടെ എണ്ണത്തിൽ വർദ്ധനവ് ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഉദാഹരണത്തിന് പരിസ്ഥിതിസംരക്ഷണത്തിന്റെ ആവശ്യകതയെക്കുറിച്ച് നമ്മൾ ഇന്ന് തികഞ്ഞബോധമുള്ളവരാണ്. ഈ തിരിച്ചറിവാണ് ശുദ്ധവായുവിനും ശുദ്ധജലത്തിനും സുസ്ഥിരവികസനത്തിനുമുള്ള വാദങ്ങളെ അവകാശങ്ങളുടെ പട്ടികയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തണമെന്ന വാദത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം. യുദ്ധവും പ്രകൃതി ദുരന്തങ്ങളും മനുഷ്യന്റെ, പ്രത്യേകിച്ച് സ്ത്രീകൾ, കുട്ടികൾ, രോഗബാധിതർ എന്നിവരുടെ ജീവിതസാഹചര്യത്തിലുണ്ടാക്കുന്ന മാറ്റങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള അവബോധം പുതിയ അവകാശങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള വാദങ്ങൾക്ക് കാരണമാകുന്നു. ജീവനോപാധിയ്ക്കുള്ള അവകാശം, കുട്ടികളുടെ അവകാശങ്ങൾ എന്നിവ ഇത്തരത്തിൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവയാണ്. ഈ അവകാശവാദങ്ങൾ മനുഷ്യന്റെ അന്തസിനെ ഹനിക്കുന്നതിനെതിരെയുള്ള ധാർമ്മികമായ രോഷത്തെ പ്രകടമാക്കുകയും, കൂടാതെ എല്ലാ മനുഷ്യർക്കും അവകാശങ്ങൾ ലഭ്യമാക്കുന്ന

തിനുള്ള ആഹ്വാനങ്ങളായും നിലകൊള്ളുന്നു. അത്തരത്തിലുള്ള അവകാശവാദങ്ങളുടെ വ്യാപ്തിയെയും ശക്തിയെയും നമ്മൾ പ്രാധാന്യം കുറച്ച് കാണരുത്. അവയ്ക്ക് പലപ്പോഴും വ്യാപകമായ പിന്തുണ ലഭിക്കാറുണ്ട്. ആഫ്രിക്കയിലെ പട്ടിണി അവസാനിപ്പിക്കണമെന്ന് പാശ്ചാത്യ രാജ്യങ്ങളോട് പോപ് ഗായകൻ ബോബ് ഗൽഡോഫിന്റെ അടുത്ത കാലത്തെ അഭ്യർഥനയ്ക്ക് സാധാരണക്കാരായ പൗരന്മാരുടെ ഇടയിൽ നിന്നും ലഭിച്ച വ്യാപകപിന്തുണ വെളിപ്പെടുത്തിയ സീൻ ടി.വി. റിപ്പോർട്ട് നിങ്ങൾ കണ്ടിട്ടുണ്ടാവും.

5.3 രാഷ്ട്രവും നിയമപരമായ അവകാശങ്ങളും (LEGAL RIGHTS AND THE STATE)

മനുഷ്യാവകാശത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള ആവശ്യങ്ങൾ നമ്മുടെ ധാർമിക ബോധത്തെയാണ് പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നതെങ്കിലും അവയുടെ വിജയത്തിന്റെ തോത് നിരവധി ഘടകങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിൽ പ്രധാനം നിയമത്തിന്റെയും ഗവൺമെന്റുകളുടെയും പിന്തുണയാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് അവകാശങ്ങളുടെ നിയമപരമായ അംഗീകാരത്തിന് ഇത്രമാത്രം പ്രാധാന്യം കൈവരുന്നത്.

മിക്കവാറും രാജ്യങ്ങളുടെ ഭരണഘടനയിൽ അവകാശങ്ങളുടെ ഒരു പട്ടിക (Bill of Rights) ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ പരമോന്നത നിയമത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നത് ഭരണഘടനയായതിനാൽ ഭരണഘടനാപരമായ അംഗീകാരം അവകാശങ്ങൾക്ക് പ്രാഥമികമായ പ്രാധാന്യം നൽകുന്നു. നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് നാമതിനെ മൗലികാവകാശങ്ങൾ എന്നുവിളിക്കുന്നു. മറ്റു നിയമങ്ങളും നയങ്ങളും ഭരണഘടന നൽകിയിട്ടുള്ള അവകാശങ്ങളെ ബഹുമാനിക്കേണ്ടതാണ്. അടിസ്ഥാനപരമായി ഏറെ പ്രാധന്യമുള്ളത് എന്ന് കരുതപ്പെടുന്നവയായിരിക്കണം ഭരണഘടനയിൽ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള അവകാശങ്ങൾ. ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ പ്രത്യേകമായ ചരിത്രവും, ആചാരങ്ങളും കാരണം ചില സാഹചര്യങ്ങളിൽ ഇവയ്ക്ക് അനുബന്ധമായി പുതിയ അവകാശവാദങ്ങളുണ്ടാവുകയും അവയ്ക്ക് പ്രാധാന്യം ലഭിക്കുകയും ചെയ്യാറുണ്ട്. ഉദാഹരണത്തിന് ഇന്ത്യയിൽ തൊട്ടുകൂടായ്മ നിരോധിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു നിയമവ്യവസ്ഥയുണ്ട്. ഇത് പരമ്പരാഗതമായ ഒരു സാമൂഹ്യദുരാചാരത്തിലേക്ക് നമ്മുടെ ശ്രദ്ധ ക്ഷണിക്കുന്നു.

നമ്മുടെ ആവശ്യങ്ങളെ നിയമപരമായി സാധൂകരിക്കുക എന്നതും ഭരണഘടനാപരമായി അംഗീകരിക്കുക എന്നതും വളരെ പ്രധാനമാണ്. നിരവധി സൈദ്ധാന്തികർ അവകാശങ്ങളെ രാഷ്ട്രം സാധൂകരിച്ച ആവശ്യങ്ങളായി നിർവചിച്ചിട്ടുണ്ട്. നിയമപരമായ സാധൂകരണം തീർച്ചയായും നമ്മുടെ നിയമങ്ങൾക്ക് സമൂഹത്തിൽ ഒരു പ്രത്യേക പദവി നൽകിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവകാശങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നത് അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലല്ല. മുമ്പ് നമ്മൾ ചർച്ചചെയ്തതുപോലെ മുൻകാലങ്ങളിൽ ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടുപോയ ജനവിഭാഗങ്ങളെക്കൂടി ഉൾപ്പെടുത്തുന്നതിനും, അന്തസ്സും മാന്യതയുമുള്ള ഒരു ജീവിതം അർഥമാക്കുന്നതെന്തെന്ന് വ്യക്തമാ

ക്കുകയും നമ്മുടെ ആധുനികധാരണകളെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന രീതിയിൽ അവകാശങ്ങൾ ക്രമമായി വികസിക്കുകയും പുനർനിർവചിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

എന്നിരുന്നാലും മിക്ക അവസരങ്ങളിലും അവകാശങ്ങൾ രാഷ്ട്രത്തെയാണ് ലക്ഷ്യം വെക്കുന്നത്. അതായത് ഈ അവകാശങ്ങളിലൂടെ ജനങ്ങൾ രാഷ്ട്രത്തോടാണ് ചില കാര്യങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. വിദ്യാഭ്യാസം എന്റെ അവകാശമാണെന്ന് ഞാൻ സമർഥിക്കുമ്പോൾ, എന്റെ അടിസ്ഥാനവിദ്യാഭ്യാസത്തിനാവശ്യമായ സൗകര്യങ്ങൾ ഒരുക്കിത്തരുവാൻ ഞാൻ രാഷ്ട്രത്തോട് ആവശ്യപ്പെടുകയാണ്. വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം മനസിലാക്കി സമൂഹം സ്വന്തം നിലയ്ക്കും അവരുടേതായ സംഭാവന നൽകിയേക്കാം. വിവിധ വിഭാഗത്തിൽപ്പെടുന്നവർ വിദ്യാലയങ്ങൾ ആരംഭിക്കുകയും, സ്കോളർഷിപ്പുകൾ ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നതുവഴി, എല്ലാ വിഭാഗത്തിലും പെട്ട കുട്ടികൾക്ക് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ നേട്ടം ലഭ്യമാകുന്നതാണ്. പക്ഷേ പ്രാഥമികമായ ഉത്തരവാദിത്വം രാഷ്ട്രത്തിൽ നിക്ഷിപ്തമാണ്. എന്റെ വിദ്യാഭ്യാസാവകാശം സാക്ഷാത്കരിക്കപ്പെടുന്നു എന്ന് ഉറപ്പുവരുത്തുന്നതിനുള്ള നടപടികൾക്ക് മുൻകയ്യെടുക്കേണ്ടത് രാഷ്ട്രം തന്നെയാണ്.

നമുക്കിത് ചെയ്യാം

കഴിഞ്ഞ ഏതാനും ദിവസങ്ങളിലെ വർത്തമാനപത്രങ്ങളിലൂടെ കണ്ണോടിച്ച് അവകാശലംഘനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഏറെ ചർച്ച ചെയ്യപ്പെട്ട വ്യവഹാരങ്ങൾ കണ്ടെത്തുക. അത്തരത്തിലുള്ള ലംഘനങ്ങൾ തടയുന്നതിന് ഗവൺമെന്റും പൊതു സമൂഹവും എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടത്?

ഇങ്ങനെ ചില പ്രത്യേക രീതിയിൽ പ്രവർത്തിക്കാൻ അവകാശങ്ങൾ രാഷ്ട്രത്തെ ബാദ്ധ്യസ്ഥമാക്കുന്നു. ഓരോ അവകാശവും സൂചിപ്പിക്കുന്നത് രാഷ്ട്രം എന്തുചെയ്യണമെന്നും അതുപോലെ തന്നെ എന്ത് ചെയ്യരുതെന്നുമാണ്. ഉദാഹരണത്തിന്, ജീവിക്കുവാനുള്ള എന്റെ അവകാശം മറ്റുള്ളവരുടെ ഹാനികരമായ പ്രവൃത്തികൾ മൂലം എനിക്കുണ്ടായേക്കാവുന്ന പരിക്കുകളിൽ നിന്നും, എന്നെ സംരക്ഷിക്കുവാനുള്ള നിയമമുണ്ടാക്കുവാൻ രാഷ്ട്രത്തെ ബാദ്ധ്യസ്ഥമാക്കുന്നു. എന്നെ ദ്രോഹിക്കുന്നവരെയും, എനിക്ക് ഹാനികരമായ പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നവരെയും ശിക്ഷിക്കുവാൻ അത് രാഷ്ട്രത്തോടാവശ്യപ്പെടുന്നു. ജീവിക്കുവാനുള്ള അവകാശമെന്നാൽ ഗുണമേൻമയുള്ള ഒരു ജീവിതത്തിനുള്ളഅവകാശമാണ് എന്ന് സമൂഹം കരുതുന്നുവെങ്കിൽ ശുദ്ധമായ പരിസ്ഥിതിക്കൊപ്പം ആരോഗ്യകരമായ ഒരു ജീവിതത്തിന് അത്യാവശ്യമായ മറ്റ് അവസ്ഥകളും ഉറപ്പുവരുത്തുന്ന തരത്തിലുള്ള നയങ്ങൾ ഒരു രാഷ്ട്രം പിന്തുടരണമെന്ന് ഇത് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. മറ്റൊരുരീതിയിൽ പറഞ്ഞാൽ എന്റെ അവകാശങ്ങൾ ഒരു പ്രത്യേകരീതിയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന് രാഷ്ട്രത്തിനുമേൽ ചില നിബന്ധനകൾ വെക്കുന്നു.

രാഷ്ട്രം എന്ത് ചെയ്യണം എന്ന് സൂചിപ്പിക്കുക മാത്രമല്ല അവകാശങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത്, ഏതൊക്കെ പ്രവൃത്തികളിൽ നിന്നും രാഷ്ട്രം വിട്ടുനിൽക്കണം എന്ന് നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഉദാഹരണത്തിന് ഒരു വ്യക്തി എന്ന നിലയിൽ "സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുള്ള അവകാശം (Right to Liberty) അനുസരിച്ച് രാഷ്ട്രത്തിന് അതിന്റെ

ഇച്ഛാനുസരണം എന്നെ അറസ്റ്റ് ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല എന്ന് നിർദേശിക്കുന്നു. രാഷ്ട്രം എന്നെ ഇരുമ്പഴിക്കുള്ളിലാക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ എന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ തടയുന്നതിന്റെ കാരണങ്ങൾ ഒരു നീതിന്യായക്കോടതിയുടെ മുമ്പാകെ ബോധ്യപ്പെടുത്തി രാഷ്ട്രത്തിന്റെ പ്രവർത്തിയെ സ്വയം പ്രതിരോധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതുകൊണ്ടാണ് എന്നെ അറസ്റ്റു ചെയ്യുന്നതിന് അറസ്റ്റ് വാറന്റ് (അറസ്റ്റു ചെയ്യുന്നതിനുള്ള കോടതിയുടെ ഉത്തരവ്) പോലീസിന് ഹാജരാക്കേണ്ടിവരുന്നത്. അങ്ങിനെ എന്റെ അവകാശങ്ങൾ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ മേൽ ചില നിയന്ത്രണങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുന്നു.

മറ്റൊരു രീതിയിൽ പറഞ്ഞാൽ വ്യക്തികളുടെ ജീവിതത്തിന്റെയും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെയും വിശുദ്ധി ലംഘിക്കാത്ത രീതിയിലാണ് രാഷ്ട്രം അതിന്റെ അധികാരം ഉപയോഗിക്കുന്നത് എന്ന് നമ്മുടെ അവകാശം ഉറപ്പുവരുത്തുന്നു. പരമോന്നതാധികാരം രാഷ്ട്രത്തിനുതന്നെയായിരിക്കാം, അതുണ്ടാക്കുന്ന നിയമങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കുന്നത് ബലപ്രയോഗത്തിലൂടെയുമായിരിക്കാം. പക്ഷേ ഈ പരമാധികാര രാഷ്ട്രം നിലനിൽക്കുന്നത് അതിന്റെ താല്പര്യങ്ങൾക്കു വേണ്ടിയല്ല, മറിച്ച് വ്യക്തികളുടെ താല്പര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയാണ്. ജനങ്ങൾക്കാണു മറ്റെന്തിനേക്കാളും പ്രാധാന്യം എന്നതുകൊണ്ടു തന്നെ അവരുടെ ക്ഷേമമായിരിക്കണം അധികാരത്തിലുള്ള ഒരു ഗവൺമെന്റ് പിന്തുടരേണ്ടത്. ഭരണാധികാരികൾക്ക് അവരുടെ പ്രവൃത്തികളോട് ഉത്തരവാദിത്വമുണ്ട്. അതുപോലെ നിയമം നിലനിൽക്കുന്നത് ജനങ്ങളുടെ ക്ഷേമം ഉറപ്പുവരുത്തുന്നതിനുമാണ്.

5.4 വിവിധതരത്തിലുള്ള അവകാശങ്ങൾ (KINDS OF RIGHTS)

രാഷ്ട്രീയാവകാശങ്ങളുടെ ഒരു പ്രമാണം തയാറാക്കിക്കൊണ്ടാണ് ഇന്നത്തെ മിക്ക ജനാധിപത്യ രാജ്യങ്ങളും പ്രവർത്തിച്ചു തുടങ്ങിയത്. രാഷ്ട്രീയ അവകാശം പൗരന്മാർക്ക് നിയമത്തിനു മുന്നിൽ തുല്യ അവകാശവും രാഷ്ട്രീയ പ്രക്രിയയിൽ പങ്കാളികളാകുന്നതിനുള്ള അവകാശവും ലഭ്യമാക്കിയിരിക്കുന്നു. വോട്ടവകാശം, പ്രതിനിധികളെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനുള്ള അവകാശം, തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ മൽസരിക്കാനുള്ള അവകാശം, രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികൾ രൂപീകരിക്കാനും അതിൽ അംഗമാകുന്നതിനുമുള്ള അവകാശം തുടങ്ങിയവയെല്ലാം ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. രാഷ്ട്രീയാവകാശങ്ങളുടെ അനുബന്ധമാണ് പൗരാവകാശങ്ങൾ. പൗരാവകാശങ്ങൾ എന്നതുകൊണ്ട് സൂചിപ്പിക്കുന്നത് സ്വതന്ത്രവും, നീതിയുക്തവുമായ വിചാരണയ്ക്കുള്ള അവകാശം, ഒരാളുടെ കാഴ്ച്ചപ്പാടുകൾ സ്വതന്ത്രമായി പ്രകടിപ്പിക്കാനുള്ള അവകാശം, പ്രതിഷേധിക്കാനും വിയോജിപ്പ് പ്രകടിപ്പിക്കാനുമുള്ള അവകാശം എന്നിവയാണ്. പൗരാവകാശങ്ങളും, രാഷ്ട്രീയാവകാശങ്ങളും

നമുക്ക് ചർച്ച ചെയ്യാം

സംസ്കാരത്തിനുള്ള അവകാശം എന്നതുകൊണ്ട് അർത്ഥമാക്കുന്നത്, മറ്റുള്ളവരുടെ മതപരവും സാംസ്കാരികവുമായ വിശ്വാസങ്ങളെ വ്രണപ്പെടുത്തുന്ന രീതിയിൽ ഒരാളെയും സിനിമ നിർമിക്കാൻ അനുവദിക്കരുത് എന്നാണ്.

സംയുക്തമായി ഒരു ജനാധിപത്യ ഗവൺമെന്റിന്റെ അടിത്തറ രൂപപ്പെടുത്തുന്നു. പക്ഷേ, മുമ്പ് സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ അവകാശങ്ങൾ, വ്യക്തികളുടെ ക്ഷേമം സംരക്ഷിക്കുക എന്നതാണ് ലക്ഷ്യം വയ്ക്കുന്നത്. എല്ലാ വ്യക്തികൾക്കും ഗവൺമെന്റിന്റെ തീരുമാനങ്ങളെ സ്വാധീനിക്കാനുള്ള അവസരമുണ്ടെന്ന് ഉറപ്പുവരുത്തിയും ഗവൺമെന്റിനെ ജനങ്ങളോട് ഉത്തരവാദിത്വമുള്ളതാക്കി മാറ്റിയും ഭരണാധികാരികളുടെ താൽപര്യങ്ങളേക്കാൾ വ്യക്തികളുടെ ആശങ്കകൾക്ക് കൂടുതൽ പ്രാധാന്യം നൽകിയും രാഷ്ട്രീയാവകാശങ്ങൾ ജനാധിപത്യവ്യവസ്ഥയ്ക്ക് സംഭാവന നൽകുന്നു.

എന്നിരുന്നാലും നമ്മുടെ അടിസ്ഥാനാവശ്യങ്ങളായ ഭക്ഷണം, പാർപ്പിടം, വസ്ത്രം, ആരോഗ്യം എന്നിവ നമുക്ക് നിറവേറ്റപ്പെടുന്നതിലൂടെ മാത്രമേ രാഷ്ട്രീയ പങ്കാളിത്തത്തിനുള്ള നമ്മുടെ അവകാശം പൂർണമായി വിനിയോഗിക്കാനാവൂ. പുറമ്പോക്കിൽ ജീവിക്കുകയും അടിസ്ഥാനാവശ്യങ്ങൾ പൂർത്തീകരിക്കാൻ കഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു വ്യക്തിയെ സംബന്ധിച്ച് രാഷ്ട്രീയാവകാശത്തിന് ഒരു മൂല്യവുമില്ല. അവരുടെ അടിസ്ഥാനാവശ്യങ്ങൾ പൂർത്തീകരിക്കുന്നതിന് മതിയായ വേതനം, യുക്തിസഹമായ ജോലിസാഹചര്യം എന്നിവപോലെയുള്ള ചില സൗകര്യങ്ങൾ അവർക്ക് ആവശ്യമാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് ജനാധിപത്യസമൂഹങ്ങൾ ഇത്തരം കടമകളെ അംഗീകരിക്കാൻ തുടങ്ങിയതും സാമ്പത്തികാവകാശങ്ങൾ പ്രദാനം ചെയ്യാൻ തുടങ്ങിയതും. ചില രാജ്യങ്ങളിൽ കുറഞ്ഞ വരുമാനമുള്ളവർക്ക് പാർപ്പിട, വൈദ്യസഹായങ്ങളും മറ്റ് ചിലയിടങ്ങളിൽ തൊഴിലില്ലാത്തവർക്ക് തൊഴിൽരഹിത വേതനവും രാഷ്ട്രം നൽകുന്നത് അവരുടെ അടിസ്ഥാന ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റപ്പെടാനാണ്. ഇന്ത്യയിൽ ദരിദ്രരെ സഹായിക്കുന്നതിനായി മറ്റ് പല നടപടികൾക്കുമൊപ്പം അടുത്ത കാലത്തായി ഗവൺമെന്റ് നടപ്പിലാക്കിയ പദ്ധതിയാണ് ഗ്രാമീണ തൊഴിലുറപ്പ് പദ്ധതി. (Rural Employment Guarantee Scheme).

ഇന്ന് കൂടുതൽ ജനാധിപത്യ രാജ്യങ്ങളും രാഷ്ട്രീയവും സാമ്പത്തികവുമായ അവകാശങ്ങൾക്കു പുറമെ പൗരന്മാരുടെ സാംസ്കാരിക അവകാശങ്ങളെയും അംഗീകരിക്കുന്നു. പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം മാതൃഭാഷയിൽ ലഭിക്കുന്നതിനുള്ള അവകാശം, തന്റെ ഭാഷയും സംസ്കാരവും പഠിപ്പിക്കുന്നതിന് സ്ഥാപനങ്ങൾ തുടങ്ങാനുള്ള അവകാശം എന്നിവ ഒരു നല്ല ജീവിതം നയിക്കുന്നതിന് ആവശ്യമാണെന്ന് ഇന്ന് അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ജനാധിപത്യത്തിൽ അവകാശങ്ങളുടെ പട്ടിക ക്രമമായി വലുതായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പ്രധാനമായും ജീവിക്കുവാനും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും തുല്യപരിഗണനയ്ക്കും രാഷ്ട്രീയപങ്കാളിത്തത്തിനുമുള്ള അവകാശങ്ങളെ മുൻഗണന ലഭിക്കേണ്ട അടിസ്ഥാനാവകാശങ്ങളായി കരുതുന്നു. അതേസമയം തന്നെ അന്തസ്സായ ഒരു ജീവിതം നയിക്കുന്നതിന് ആവശ്യമായ മറ്റ് സാഹചര്യങ്ങളെ നീതീകരിക്കപ്പെട്ട അവകാശവാദങ്ങളായോ അവകാശങ്ങളായോ കാണുന്നു.

നമുക്ക് ചിന്തിക്കാം

സമുദായങ്ങൾക്കും, സംഘങ്ങൾക്കും, അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള താഴെപ്പറയുന്ന ഏതൊക്കെ അവകാശങ്ങളാണ് നീതീകരിക്കത്തക്കതായിട്ടുള്ളത്? ചർച്ച ചെയ്യുക.

- ഒരു നഗരത്തിൽ ജൈനസമുദായം ഒരു വിദ്യാലയം ആരംഭിക്കുകയും ആ സമുദായത്തിൽ നിന്നുള്ള കുട്ടികളെമാത്രം പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.
- ഹിമാചൽപ്രദേശിൽ ഭൂമിയോ മറ്റുവസ്തുവകകളോ വാങ്ങുന്നതിനുള്ള അവകാശം അവിടത്തെ താമസക്കാർക്കു മാത്രമായി പരിമിതപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.
- ഒരു പെൺകുട്ടിയും പാശ്ചാത്യവസ്ത്രം ധരിക്കാൻ പാടില്ല എന്ന് ആൺകുട്ടികളും പെൺകുട്ടികളും സഹവിദ്യാഭ്യാസം (Co- education) നടത്തുന്ന ഒരു കോളേജിന്റെ പ്രിൻസിപ്പൽ ഉത്തരവിറക്കുന്നു.
- വ്യത്യസ്ത ജാതിയിൽപ്പെടുന്ന വിവാഹിതരായ ഒരു ആൺകുട്ടിയെയും പെൺകുട്ടിയെയും ഗ്രാമത്തിൽ ജീവിക്കാൻ അനുവദിക്കേണ്ടതില്ല എന്ന് ഹരിയാനയിലെ ഒരു പഞ്ചായത്ത് തീരുമാനിച്ചു.

5.5 അവകാശങ്ങളും ഉത്തരവാദിത്തങ്ങളും (RIGHTS AND RESPONSIBILITIES)

എങ്ങനെ പ്രവർത്തിക്കണമെന്ന് അവകാശം രാഷ്ട്രത്തെ ബാധ്യതപ്പെടുത്തുക മാത്രമല്ല, ചില കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യാൻ അവ നാം ഓരോരുത്തരേയും ബാധ്യസ്ഥരാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഉദാഹരണമായി സുസ്ഥിര വികസനം ഉറപ്പുവരുത്തൽ. ഒന്നാമതായി നമ്മുടെ വ്യക്തിപരമായ ആവശ്യങ്ങളെയും താൽപര്യങ്ങളേയും കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുന്നതിന് മാത്രമല്ല പൊതു നന്മയ്ക്കുവേണ്ടി ചില കാര്യങ്ങളെ ന്യായീകരിക്കുന്നതിനും അവകാശങ്ങൾ നമ്മെ നിർബന്ധിതരാക്കുന്നു. ഓസോൺ പാളിയുടെ സംരക്ഷണം, വായു, ജലമലിനീകരണങ്ങളുടെ തോത് കുറയ്ക്കൽ, പുതിയ മരങ്ങൾ നട്ടും വനനശീകരണത്തെ തടഞ്ഞും ഭൂമിയുടെ ഹരിത ആവരണത്തെ സംരക്ഷിക്കൽ, പാരിസ്ഥിതിക സംതുലനം നിലനിർത്തൽ എന്നിവയൊക്കെ നമുക്ക് വളരെ അത്യന്താപേക്ഷിതമായ കാര്യങ്ങളാണ്. നമുക്കുവേണ്ടിയും ഭാവിതലമുറകൾക്കു വേണ്ടിയും "പൊതു നന്മയെ" (Common good) പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ഇവയുടെ സംരക്ഷണത്തിനായി നമ്മൾ പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതാണ്. സുരക്ഷിതവും വൃത്തിയുള്ളതുമായ ഒരു ലോകം പൈതൃകമായി ലഭിക്കാൻ ഭാവിതലമുറകൾക്ക് അർഹതയുണ്ട്, കാരണം ഇവ കൂടാതെ അവർക്കൊരു നല്ല ജീവിതം നയിക്കാനാവില്ല.

രണ്ടാമതായി മറ്റുള്ളവരുടെ അവകാശങ്ങളെ ഞാൻ ബഹുമാനിക്കേണ്ടത് അവരുടെ ആവശ്യമാണ്. എന്റെ കാഴ്ചപ്പാടുകൾ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള അവകാശം എനിക്ക് ലഭിക്കണം എന്ന് ഞാൻ പറയുമ്പോൾ അതേ അവകാശം മറ്റുള്ളവർക്കും ഞാൻ അനുവദിച്ചു നൽകേണ്ടതുണ്ട്. ഞാൻ ധരിക്കുന്ന വസ്ത്രം ഞാൻ കേൾക്കുന്ന സംഗീതം എന്നിവയുടെ തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ മറ്റുള്ളവരുടെ ഇടപെടൽ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, മറ്റുള്ളവരുടെ അത്തരം തീരുമാനങ്ങളിൽ ഞാൻ ഇടപെടാൻ പാടില്ല. അവരുടെ വസ്ത്രവും സംഗീതവും തെരഞ്ഞെടുക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം ഞാനവർക്ക് നൽകേണ്ടതുണ്ട്. എന്റെ അയൽക്കാ

രനെ കൊലപ്പെടുത്താൻ ഒരു ജനക്കൂട്ടത്തെ പ്രേരിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് സംസാരിക്കാൻ സംസാര സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുള്ള എന്റെ അവകാശം (Right to Freedom of Speech) എനിക്ക് ഉപയോഗിക്കാനാവില്ല. മറ്റൊരാളുടെ അവകാശങ്ങളെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ട് എനിക്ക് എന്റെ അവകാശങ്ങൾ അനുഭവിക്കാനാവില്ല. മറ്റൊരു തരത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ എന്റെ അവകാശങ്ങൾ മറ്റുള്ളവരുടെ തുല്യവും സമാനവുമായ അവകാശങ്ങളാൽ പരിമിതപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

മൂന്നാമതായി നമ്മുടെ അവകാശങ്ങൾ മറ്റുള്ളവരുടെ അവകാശങ്ങളുമായി സംഘർഷത്തിലാവുമ്പോൾ നാം നമ്മുടെ അവകാശങ്ങളെ സംതുലിതപ്പെടുത്തേണ്ടതുണ്ട്. ഉദാഹരണത്തിന് ആവിഷ്കാര സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുള്ള അവകാശം എന്നെ ചിത്രങ്ങൾ എടുക്കാൻ അനുവദിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ സ്വന്തം വീട്ടിൽ കുളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു വ്യക്തിയുടെ ചിത്രം അയാളുടെ അനുമതിയില്ലാതെ പകർത്തുകയും അത് ഇന്റർനെറ്റിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്താൽ അതയാളുടെ സ്വകാര്യതയ്ക്കുള്ള അവകാശത്തിന്റെ (Right to Privacy) ലംഘനമാണ്.

നാലാമതായി തങ്ങളുടെ അവകാശങ്ങൾക്ക് മേൽ അടിച്ചേൽപിക്കപ്പെടുന്ന നിയന്ത്രണങ്ങളെക്കുറിച്ച് പൗരന്മാർ ജാഗ്രത ഉള്ളവരാകണം. ദേശീയ സുരക്ഷയുടെ പേരിൽ പൗരന്മാരുടെ വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുമേൽ ചുമത്തപ്പെടുന്ന വർദ്ധിച്ചു വരുന്ന നിയന്ത്രണങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ആശങ്കകൾ ഇന്ന് ഏറെ ചർച്ച ചെയ്യപ്പെടുന്ന വിഷയമാണ്. പൗരന്മാരുടെ അവകാശങ്ങളും ക്ഷേമവും സംരക്ഷിക്കുന്നതിന് ദേശീയ സുരക്ഷ സംരക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടത് അനിവാര്യമാണ്. പക്ഷേ സുരക്ഷിതത്വത്തിനായി ഏതറ്റം വരെയും ഈ നിയന്ത്രണങ്ങൾ ആകാം എന്നതുതന്നെ ജനങ്ങളുടെ അവകാശങ്ങൾക്കെതിരെയുള്ള ഭീഷണിയായി വന്നിട്ടുണ്ട്. ഭീകരരുടെ ബോംബ് ഭീഷണി നേരിടുന്നു എന്ന കാരണത്താൽ ഒരു രാജ്യത്തെ പൗരന്മാരുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം വെട്ടിച്ചുരുക്കാൻ അനുവദിക്കേണ്ടതുണ്ടോ? അവരുടെ കത്തിടപാടുകൾ തടസ്സപ്പെടുത്തുന്നതും ഫോൺ സംഭാഷണങ്ങൾ ചോർത്തുന്നതും അനുവദിക്കപ്പെടേണ്ടതുണ്ടോ? കുറ്റസമ്മതം നടത്തുവാൻ പീഡനമുറകൾ ഉപയോഗിക്കാനും അനുവദിക്കേണ്ടതുണ്ടോ? ഇത്തരം സാഹചര്യങ്ങളിൽ ചോദിക്കാനുള്ളത്, ബന്ധപ്പെട്ട വ്യക്തി സമൂഹത്തിന് ആസന്നമായ ഒരു ഭീഷണിയാകുന്നുണ്ടോ എന്നതാണ്. നിയമപരമായ ഉപദേശം തേടുന്നതിനും ഒരു നീതിന്യായ കോടതിയുടെയോ മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെയോ മുമ്പാകെ കേസ് അവതരിപ്പിക്കുന്നതിനുമുള്ള അവസരം അറസ്റ്റ് ചെയ്യപ്പെട്ട വ്യക്തികൾക്കുപോലും ലഭിക്കേണ്ടതാണ്. ഗവൺമെന്റിന്റെ അധികാരങ്ങളെക്കുറിച്ച് നമ്മൾ അങ്ങേയറ്റം ജാഗ്രതയുള്ളവരായിരിക്കണം. കാരണം ഇവ വ്യക്തികളുടെ പൗരസ്വാതന്ത്ര്യം വെട്ടിച്ചുരുക്കുന്നതിനായി ദുരുപയോഗം ചെയ്യപ്പെട്ടേക്കാം. ഗവൺമെന്റ് എന്തിനുവേണ്ടിയാണോ നിലനിൽക്കുന്നത് – അതായത്

നമുക്ക് ചർച്ച ചെയ്യാം

ഒരാളുടെ മൂക്കിൻ തുമ്പിൽ മറ്റൊരാളുടെ അവകാശം അവസാനിക്കുന്നു.

രാഷ്ട്രത്തിലെ അംഗങ്ങളുടെ ക്ഷേമത്തിന് – അതിനെത്തന്നെ തുരങ്കം വെക്കുന്ന രീതിയിൽ ഗവൺമെന്റുകൾ സ്വേച്ഛാധിപത്യപരമായിമാറാം. അവകാശങ്ങൾക്ക് ഒരിക്കലും പരിപൂർണമാകാൻ (absolute) കഴിയില്ലെങ്കിലും നമ്മുടെയും മറ്റുള്ളവരുടേയും അവകാശങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനായി നമ്മൾ കൂടുതൽ ജാഗരൂകരാകേണ്ടതുണ്ട്. കാരണം അവ ജനാധിപത്യത്തിന്റെ അടിത്തറയാണ്

സാർവദേശീയമനുഷ്യാവകാശപ്രഖ്യാപനത്തിന്റെ ആമുഖം

1948 ഡിസംബറിൽ ഐക്യരാഷ്ട്ര സംഘടനയുടെ പൊതുസഭ സാർവദേശീയ മനുഷ്യാവകാശ പ്രഖ്യാപനം നടത്തുകയുണ്ടായി. ചരിത്രപ്രാധാന്യമുള്ള ഈ നടപടിയെ തുടർന്ന് മനുഷ്യാവകാശ പ്രഖ്യാപനം എല്ലാ രാഷ്ട്രങ്ങളും ഭൂപ്രദേശങ്ങളും, അവയുടെ രാഷ്ട്രീയ പദവി എന്തുതന്നെയായാലും പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയും തങ്ങളുടെ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളിലും സ്കൂളുകളിലും ഇത് പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും വായിക്കുകയും വിശദീകരിക്കുകയും പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നും പൊതുസഭ ആഹ്വാനം ചെയ്യുകയുണ്ടായി.

പീഠിക

മനുഷ്യസമുദായത്തിന്റെ ജന്മസിദ്ധമായ അന്തസ്സും സമാവകാശവും ലോകത്തിൽ സ്വാതന്ത്ര്യം, നീതി, സമാധാനം എന്നിവയുടെ സ്ഥാപനത്തിനു അടിസ്ഥാനമായിരിക്കുന്നതിനാലും മനുഷ്യാവകാശങ്ങളെ വകവെക്കാത്തതുകൊണ്ടു മനംമടുപ്പിക്കുന്ന ക്രൂരസംഭവങ്ങളുണ്ടാകുന്നതിനാലും സർവതോമുഖമായ സ്വാതന്ത്യവും സമൃദ്ധിയും മനുഷ്യനു അനുഭവിക്കാവുന്ന ഒരു പുതുലോകത്തിന്റെ സ്ഥാപനമാണ് പൊതുജനങ്ങളുടെ ആഗ്രഹമെന്നു പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനാലും ഹിംസാമാർഗം സ്വീകരിക്കാതിരിക്കണമെങ്കിൽ മനുഷ്യാവകാശങ്ങളെ നിയമാനുസൃതമായി വകവെച്ചു കൊടുക്കേണ്ടതാണെന്നുള്ളതിനാലും രാഷ്ട്രങ്ങൾ തമ്മിൽ സൗഹാർദം പുലർത്തേണ്ടതാണെന്നുള്ളതിനാലും ഐക്യരാഷ്ട്ര ജനത അവരുടെ കരാറിൽ സ്ത്രീപുരുഷ സമത്വത്തെക്കുറിച്ചും മനുഷ്യരുടെ മൗലീകാവകാശങ്ങളെക്കുറിച്ചും ജീവിതരീതി നന്നാക്കുന്നതിനാലും മനുഷ്യാവകാശങ്ങളെയും മൗലിക സ്വാതന്ത്ര്യത്തെയും അന്യോന്യം ബഹുമാനിച്ചുകൊള്ളാമെന്നും ഐക്യരാഷ്ട്രസമിതിയിലെ അംഗങ്ങൾ വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നതിനാലും ഈ അവകാശങ്ങളേയും സ്വാതന്ത്ര്യബോധത്തേയും കുറിച്ചു പൊതുവായി അന്യോന്യം മനസ്സിലാക്കുന്നത് മേൽപ്പറഞ്ഞ വാഗ്ദാനത്തെ സഫലമാക്കുന്നതിനും.

മനുഷ്യാവകാശങ്ങളെ കുറിക്കുന്ന ഈ പൊതുപ്രഖ്യാപനത്തെ ഒരു പ്രമാണമായി കരുതി ഏതൊരു വ്യക്തിക്കും സംഘടനക്കും അവരുടെ പ്രയത്നം കൊണ്ടു മനുഷ്യാവകാശങ്ങളെ ബഹുമാനിച്ചു വകവെച്ചുകൊടുക്കുവാൻ യത്നിക്കേണ്ടതാണ്. ക്രമേണ രാഷ്ട്രീയവും അന്തർരാഷ്ട്രീയവുമായ പ്രവർത്തനങ്ങളെക്കൊണ്ടും ഈ പ്രഖ്യാപനത്തിലടങ്ങിയിരിക്കുന്ന അവകാശങ്ങളെക്കൊണ്ടും അവരുടെ അധികാരത്തിലിക്കുന്ന ജനങ്ങളെക്കൊണ്ടും ഫലപ്രദമാകത്തക്ക രീതിയിൽ അംഗീകരിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കേണ്ടതുമാണ്.

അഭ്യാസം

അഭ്യാസം

1. അവകാശങ്ങൾ എന്നാൽ എന്ത്? എന്തുകൊണ്ട് അവ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നു? അവകാശങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനങ്ങൾ എന്തെല്ലാമാണ്.
2. ചില അവകാശങ്ങൾ സാർവലൗകികമാണെന്ന് കരുതുന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനം എന്താണ്? സാർവലൗകികമെന്ന് നിങ്ങൾ കണക്കാക്കുന്ന മൂന്ന് അവകാശങ്ങൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞ് അതിന്റെ കാരണങ്ങൾ എഴുതുക?
3. അടുത്തകാലത്തായി നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് ഉയർന്നുവരുന്ന പുത്തൻ അവകാശങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള ഏതാനും അവകാശവാദങ്ങളെക്കുറിച്ച് ചർച്ച ചെയ്യുക. ഉദാഹരണത്തിന്, തങ്ങളുടെ ജീവിതപരിസരിതിയും ജീവിതരീതിയും സംരക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള ഗോത്രവർഗ്ഗവിഭാഗങ്ങളുടെ അവകാശം അല്ലെങ്കിൽ നിർബന്ധിത ബാലവേലക്കെതിരെയുള്ള കുട്ടികളുടെ അവകാശങ്ങൾ.
4. രാഷ്ട്രീയസാമ്പത്തികസാംസ്കാരിക അവകാശങ്ങളുടെ വ്യത്യാസം വ്യക്തമാക്കുക. ഓരോന്നിനും ഓരോ ഉദാഹരണം എഴുതുക.
5. അവകാശങ്ങൾ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ അധികാരത്തിനുമേൽ ചില പരിധികൾ വെക്കുന്നു. ഉദാഹരണസഹിതം വിശദീകരിക്കുക.